

Denevéremler

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 27. szám, 2022. július 8.

Szemerklő szomorúság takarta be a várost, és ezen a szürke égi permeten csak itt-ott ütött át a pislákoló utcai fény. Dalolhatnékja támadt. Másképpen nem tudott és nem is akart reagálni a mellette baktató nőre. Évek óta ebben éltek. A párja néha reménykedve belekezdett valami beszélgetésfélébe, de nem volt ez igazi kezdet, inkább valaminek a vége. A figyelemnek mindenképpen. A férfi, ha mondani akart valamit, nem bíbelődött a szavakkal, de a mondatokkal sem. Megelégedett némi dalfoszlány hangos fölemlegetésével. A szöveget legtöbbször pontatlanul idézte: „Lesz maga jusztia, jusztia, jusztia...”